

389

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 grudnia 1968 r.

w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz w związku z § 1 ust. 1 pkt 1⁸ rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprzedaż krajowcom dewizowym (w celu wywiezienia lub przekazania za granicę) zagranicznych środków płatniczych na pokrycie kosztów związanych z prywatnym pobytym za granicą uzależnia się od uiszczenia:

- 1) 50% równowartości zakupowanych zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska rozlicza się w rublach;
- 2) 100% równowartości zakupowanych zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w rublach, jeżeli równowartość ta nie przekracza kwoty zł 120, i 125% — jeżeli przekracza tę kwotę.

§ 2. Kwoty, o których mowa w § 1, pobiera Narodowy Bank Polski lub instytucja uprawniona do sprzedaży zagranicznych środków płatniczych (biuro podróży).

§ 3. W razie zwrotu zakupionych zagranicznych środków płatniczych pobrane kwoty podlegają zwrotowi w całości lub w części odpowiednio do wysokości zwróconych środków. Zwrotu kwot dokonuje jednostka, która je pobrała.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 marca 1967 r. w sprawie opłaty na Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku przy wyjazdach prywatnych za granicę (Monitor Polski Nr 18, poz. 91).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: *St. Majewski*